

М. Обіход

ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РЕАЛІЗАЦІЄЮ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Досліджуються теоретичні аспекти формування та реалізації державної молодіжної політики України в контексті європейського вибору. Розглянуто напрямки удосконалення та сформовано практичні рекомендації для органів державної влади і місцевого самоврядування, щодо законодавства та політики з питань молоді в Україні в контексті імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Ключові слова: молодь, імплементація, угода про асоціацію, законодавство, державна молодіжна політика місцевого самоврядування, розвиток молоді.

Імплементація Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом в галузі молодіжної політики потребує вдосконалення системи державного управління сферою цієї політики в Україні шляхом розроблення певної стратегії такого вдосконалення на засадах, прийнятих у ЄС. Розроблення такої Стратегії є основним інструментом для формування нового концепту реформ у галузі молодіжної політики. Відповідне визначення завдань та потреб, пошук інструментів для виконання завдань та оцінка ефективності політики є тими можливостями, що будуть використовуватись у процесі реформування молодіжної політики на всіх рівнях.

Вагомий вклад у дослідження системи реалізації молодіжної політики в Україні внесли українські вчені: Є. Бородін, М. Перепелиця, М. Головенько, Г. Коваль. Молодіжна політика загалом та аспекти такої політики в країнах ЄС часто були об'єктом досліджень вчених та науковців, серед яких доцільно згадати: В. Барабаша, Л. Кривачук, Н. Метьюлінку, В. Орлову, І. Парубчака, Р. Старожук, С. Толстоухову, І. Хохрякову та інших, але на сьогодні існуюча система потребує удосконалення в контексті змін до концепту реалізації молодіжної політики.

Мета статті – висвітлення основних підходів в удосконаленні системи державного управління сферою молодіжної політики в Україні на сьогодні та пропозиції щодо адаптації векторів державної молодіжної політики в Україні до стандартів молодіжної політики ЄС.

Імплементація Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом у галузі молодіжної політики, з одного боку, та складне на сьогодні соціально-економічне становище країни, що значною мірою зумовлене наслідками як світової фінансово-економічної кризи, так і агресією Російської Федерації, в умовах сучасних реалій обмеженості ресурсів – з іншого, потребують необхідності внесення на найближчі роки певних коректив як у принципи державного управління сферою молодіжної політики, так і щодо об'єкта здійснення такої політики, молоді:

– з одного боку, вся молодь і надалі повинна залишатися основною цінністю держави, об'єктом молодіжної політики, стосовно якого державна політика буде реалізовуватися за всіма раніше виробленими принципами, що сприятиме створенню належних умов для надання правових та матеріальних гарантій щодо здійснення прав і свобод молоді, широкого її залучення до активної громадської, економічної, соціальної

діяльності, надання державою кожній молодій людині соціальних послуг із навчання, професійної підготовки, виховання, духовного й фізичного розвитку;

– проте, з іншого боку, держава та суспільство повинні приділяти особливу увагу роботі з молоддю, насамперед обдарованою, яка є головним носієм інноваційного потенціалу розвитку країни і потребує копіткої роботи з метою її виявлення, наступного супроводження до остаточного формування в людському, професійному та громадському аспектах, вихованню еліти нації, яка за своїми духовними, інтелектуальними, професійними вимірами стане осердям нації, моральним авторитетом, за яким світ впізнаватиме Україну.

На національному рівні зараз є лише один департамент, який безпосередньо бере участь у розробці та реалізації молодіжної політики, – департамент молодіжної політики Міністерства молоді та спорту України. Визначення лише одного підрозділу, відповідального за молодіжну політику, призводить до ризику у питанні молоді та стає лише елементом більш загального порядку денного, а внесення молодіжних питань до всіх відповідних напрямків державної політики не відбувається. Ймовірно, інші міністерства не приділяють належної уваги питанням молоді, а також немає чіткого бачення, як повноваження та заходи цих міністерств можуть бути пов'язані з національними пріоритетами та заходами з реалізації молодіжної політики [1].

Водночас метою ефективної реалізації молодіжної політики має бути створення умов для формування суспільно активної і національно свідомої молоді шляхом відновлення та покращення дії у суспільстві соціальних “ліфтів”, піднесення ефективності такої політики, створення і вдосконалення правових, соціально-економічних, науково-дослідницьких, організаційних умов успішної соціалізації і самореалізації української молоді, використання її творчого потенціалу в інтересах розвитку суспільства.

По-перше, незважаючи на поступовий розвиток громадського компонента у формуванні й реалізації молодіжної політики, її здійснення відбувалося загалом на застарілих адміністративних засадах, що досі унеможлиблювало повноцінний розвиток молодіжного самоуправління.

По-друге, чинна схема реалізації молодіжної політики включає, по суті, лише центральну (Міністерство молоді та спорту) і середню (структури в обласних держадміністраціях) ланки управління. Ця обставина спричинила відрив управлінських структур від основної маси молодіжного середовища.

По-третє, зафіксоване статистикою збільшення числа молодіжних, зокрема всеукраїнських громадських організацій, не відображає реальних процесів у сфері інституціоналізації молодіжного руху. Більшість із цих організацій не мала розгалуженої регіональної чи загальноукраїнської мережі, а отже, не відповідають задекларованому статусу [2].

По-четверте, реалізація основних пріоритетів молодіжної політики здійснюється в умовах відсутності чітко налагодженої й закріпленої на законодавчому рівні міжсекторальної співпраці її основних суб'єктів [3].

Наприклад, для активізації у сфері поліпшення міжвідомчої співпраці з питань молоді, можна рекомендувати створити міжвідомчу робочу групу з питань молоді під головуванням департаменту молодіжної політики Міністерства молоді та спорту. Учасники робочої групи можуть регулярно зустрічатися для обговорення процесів планування молодіжної політики, ходу її реалізації, моніторингу досягнень та впливу політики на становище молоді. До робочої групи можуть належати заступники міністрів

із питань європейської інтеграції з кожного відповідного міністерства (тобто тих міністерств, до повноважень яких належать питання, що стосуються сфер, визначених у Державній програмі молодіжної політики на 2016 – 2020 рр.). Це не лише сприятиме поліпшенню координації між ними, а також може забезпечити пріоритетність молодіжної політики (оскільки, очевидно, європейська інтеграція є однією з пріоритетних цілей уряду) [4].

Для активізації роботи у сфері державної молодіжної політики необхідно також реалізувати такі комплексні заходи:

- розвивати систему управління державною молодіжною політикою з урахуванням міжвідомчого спрямування цієї сфери;

- координувати діяльність усіх державних структур і взаємодіяти з органами освіти, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту, внутрішніх справ, іншими соціальними, політичними, громадськими структурами, що працюють з молоддю, а також розвивати систему органів місцевого самоврядування, які працюють з молоддю;

- удосконалювати нормативно-правову базу щодо молодіжної проблематики та здійснювати аудит існуючих нормативно-правових актів у сфері державної молодіжної політики із залученням до цієї діяльності громадськість;

- закріплення матеріально-технічної бази соціальних закладів, що займаються молодіжними проблемами, проведення активної інвестиційної політики стосовно молоді;

- формування сучасної інфраструктури молодіжної політики з розгалуженою мережею закладів;

- залучати позабюджетні кошти для фінансування молодіжних заходів, враховуючи зарубіжний досвід;

- здійснювати диференційований підхід щодо роботи з різними категоріями молоді;

- удосконалювати систему підготовки спеціалістів, які працюють з молоддю.

У процесі формування об'єднаних територіальних громад при розробці нормативних та методичних документів увага органів виконавчої влади та міжнародних організацій спрямована, насамперед, на організаційні питання, що стосуються формування структурних підрозділів, фінансування, юридичних питань. Пріоритетними напрями діяльності виконавчих комітетів об'єднаних територіальних громад (далі – ОТГ) у соціальній сфері, відповідно до методичних рекомендацій, є освіта, охорона здоров'я, соціальний захист різних категорій населення [5]. Визначення роботи з молоддю як одного із пріоритетів розбудови об'єднаних територіальних громад передбачає розширення повноважень місцевих органів виконавчої влади щодо формування та реалізації молодіжної політики на регіональному та місцевому рівнях.

Таким чином, повноваження виконавчих комітетів ОТГ у молодіжній сфері щодо організації молодіжної роботи на місцевому рівні залежить, насамперед, від зацікавленості і підтримки тих самих місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Відповідно Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, органам місцевого самоврядування можуть надаватися окремі повноваження органів виконавчої влади, у здійсненні яких вони є підконтрольними відповідним органам виконавчої влади (ст. 16) [6, 7].

Відповідно Закону України “Про добровільне об'єднання територіальних громад” № 157-VIII від 05.02.2015 р., добровільне об'єднання територіальних громад не призводить

до зміни статусу населених пунктів сільської чи міської місцевості (ст. 4). При цьому юридична особа – виконавчий комітет сільської, селищної, міської ради, розміщеної в адміністративному центрі об'єднаної територіальної громади, є правонаступником прав та обов'язків усіх юридичних осіб – виконавчих комітетів відповідних сільських, селищних, міських рад територіальних громад, що об'єдналися (ст. 8) [8, 9].

Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні” визначає ряд повноважень місцевих органів виконавчої влади, що прямо або опосередковано стосуються молоді (ст. 32 “Повноваження у сфері освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту”) [10; 11].

а) власні (самоврядні) повноваження:

1) управління закладами освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту, оздоровчими закладами, які належать територіальним громадам або передані їм, молодіжними підлітковими закладами за місцем проживання, організація їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення;

2) забезпечення здобуття повної загальної середньої, професійно-технічної освіти у державних і комунальних загальноосвітніх, професійно-технічних навчальних закладах, вищої освіти у комунальних вищих навчальних закладах, створення необхідних умов для виховання дітей, молоді, розвитку їх здібностей, трудового навчання, професійної орієнтації, продуктивної праці учнів, сприяння діяльності дошкільних та позашкільних навчально-виховних закладів, дитячих, молодіжних та науково-просвітницьких організацій;

3) сприяння роботі творчих спілок, національно-культурних товариств, асоціацій, інших громадських та неприбуткових організацій, які діють у сфері охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту, роботи з молоддю;

4) створення умов для занять фізичною культурою і спортом за місцем проживання населення та в місцях масового відпочинку;

б) делеговані повноваження:

1) забезпечення, відповідно до зазначеного вище закону, розвитку всіх видів освіти і медичного обслуговування, розвитку та вдосконалення мережі освітніх і лікувальних закладів усіх форм власності, фізичної культури та спорту, визначення потреби та формування замовлень на кадри для цих закладів, укладення договорів на підготовку спеціалістів, організація роботи щодо удосконалення кваліфікації кадрів, залучення роботодавців до надання місць для проходження виробничої практики учнями професійно-технічних навчальних закладів;

2) надання допомоги у працевлаштуванні випускникам загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів державної або комунальної форм власності;

3) вирішення питань про надання неповнолітнім, учням, студентам, пенсіонерам та інвалідам права на безкоштовне і пільгове користування об'єктами культури, фізкультури і спорту, а також визначення порядку компенсації цим закладам вартості послуг, наданих безкоштовно або на пільгових умовах.

Необхідно привести у відповідність до чинного законодавства власні та делеговані повноваження виконавчих комітетів об'єднаних територіальних громад у молодіжній сфері. Зокрема, є бути розширено делеговані повноваження сільських/селищних/міських рад та виконавчих комітетів об'єднаних територіальних громад стосовно таких питань: зайнятість молоді, умови працевлаштування молоді, забезпечення молоді житлом, освіта, зокрема впровадження принципів інформальної та формальної, молодіжна участь, соціальні послуги для молоді.

У практичному посібнику з організації роботи органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад, підготовленому Асоціацією міст України з метою ефективної організації роботи виконавчих органів місцевого самоврядування, розроблено типові положення структурних підрозділів міської (селищної, сільської) ради, зокрема відділу освіти, молоді та спорту [12]. Типовим положенням про відділ освіти, молоді та спорту пріоритетним напрямом визначено “освіту” та забезпечення захисту прав та інтересів дітей. Робота з молоддю стосується лише “...сприяння розширенню діяльності дитячих та молодіжних організацій, творчих об'єднань, товариств”. Тобто робота з молоддю не визначена одним із напрямів діяльності виконкомів. Водночас створення умов життєзабезпечення та розвитку молоді є умовою збереження кадрового потенціалу, що, своєю чергою, є основою економічної спроможності та перспективою подальшого розвитку об'єднаної територіальної громади. Тому, в контексті реалізації молодіжної політики робота з молоддю має стати одним із пріоритетних напрямів роботи місцевих органів виконавчої влади.

Якщо, розглянути напрями реалізації молодіжної політики, які мають бути сформовані на рівні громади, то сільські/селищні/міські ради об'єднаних територіальних громад мають:

- формувати державну молодіжну інфраструктуру, здійснювати її організаційне та фінансове забезпечення;
- створювати та забезпечувати діяльність молодіжних центрів та молодіжних працівників;
- сприяти формуванню і розвитку інститутів громадянського суспільства;
- налагоджувати міжгалузеву та міжсекторальну взаємодію у молодіжній роботі;
- оцінювати ефективність молодіжної роботи на рівні громади (відповідно до розроблених показників) та звітувати перед громадою про стан роботи з молоддю;
- забезпечувати умови молодіжної участі та молодіжного громадського контролю.

Безпосереднє виконання повноважень сільських/селищних/міських рад об'єднаних територіальних громад здійснюють виконавчі комітети об'єднаних територіальних громад. Рішення про структуру виконавчого комітету, конкретний перелік структурних підрозділів, штатну чисельність органів місцевого самоврядування прийматиметься конкретною сільською, селищною, міською радою [13, 14].

Станом на сьогодні, Міністерство молоді та спорту, як центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту, розробило пропозиції із внесення змін та доповнень до примірного Положення про відділ освіти, молоді та спорту, що стосуються молодіжної сфери [15 – 17].

До розділу “Мета відділу” додано напрям роботи – “створення умов для соціального становлення та розвитку молоді, залучення молодих людей до обговорення рішень, що стосуються життя молоді та громади, сприяння її працевлаштуванню, формування гуманістичних цінностей та патріотичних почуттів у молодих громадян, підтримка молодіжних ініціатив”. Розширено перелік завдань діяльності відділу, зокрема пропонується передбачити такі напрями роботи:

- вивчення потреб та внесення пропозицій до виконавчого комітету міської (селищної, сільської) ради щодо створення сприятливих умови для працевлаштування молоді, її інтелектуального самовдосконалення і творчого розвитку, формування гуманістичних цінностей та патріотичних почуттів у молодих громадян;

– сприяння набуттю молодими людьми знань, навиків та інших компетентностей поза системою освіти (розвитку неформальної освіти молоді), зокрема шляхом реалізації програми “Молодіжний працівник”;

– вивчення потреб та внесення пропозицій до виконавчого комітету міської (селищної, сільської) ради щодо розвитку молодіжної інфраструктури, зокрема багатофункціональних молодіжних центрів, для навчання, самореалізації та змістовного дозвілля молоді;

– сприяння розвитку молодіжного та дитячого громадського руху, волонтерської діяльності;

– підтримка молодіжних та дитячих громадських об’єднань;

– консультативна допомога громадянам щодо створення молодіжних і дитячих громадських об’єднань;

– участь в організації та проведенні міжнародних і всеукраїнських освітньо-виховних, інформаційно-просвітницьких, культурологічних та експертно-аналітичних заходів для молоді.

Основним завданням роботи спеціаліста щодо роботи з молоддю виконавчого комітету об’єднаної територіальної громади є забезпечення адміністрування молодіжної роботи на рівні громади, що передбачає:

– розробку пропозицій щодо розвитку молодіжної інфраструктури та підтримку молодіжних ініціатив;

– лобювання молодіжних питань у виконавчому комітеті ОТГ;

– адміністративну підтримку діяльності молодіжних центрів та молодіжних працівників;

– взаємодію з громадськими організаціями, які працюють з молоддю;

– оцінку ефективності молодіжної роботи на рівні громади.

Формування молодіжної політики та організація молодіжної роботи на рівні громади потребує проведення інформаційних кампаній та заходів, спрямованих на формування зацікавленості у впровадженні молодіжної роботи голів та депутатів об’єднаних територіальних громад як осіб, що приймають рішення щодо основних напрямів діяльності місцевих органів виконавчої влади.

Робота з молоддю на рівні громади має сфокусуватись на локальному рівні, з молоддю працює багато установ та організацій різних сфер діяльності та різних форм власності. Якщо звернути увагу на звіти обласних державних адміністрацій, то видно, що проводиться велика кількість молодіжних заходів і різних форм роботи з молоддю [18, 19]. Відповідно, суб’єктами молодіжної роботи є:

– органи виконавчої влади: відділ/управління/сектор по роботі з молоддю;

– заклади різних сфер діяльності і різної підпорядкованості;

– громадські інституції: громадські організації, релігійні громади;

– засоби масової інформації;

– бізнес-структури.

В умовах децентралізації зростає роль виконавчих комітетів об’єднаних територіальних громад у визначенні напрямів та забезпеченні реалізації молодіжної політики. Організація молодіжної роботи на рівні громади передбачає врахування усіх наявних ресурсів та налагодження взаємодії між спеціалістами різних сфер діяльності (освіта, культура, соціальний захист тощо) та залучення до співпраці представників громадського сектора та бізнесу (міжсекторальна взаємодія). Молодіжна робота в

громаді має враховувати інтереси та потреби молоді і, насамперед, формувати не споживацькі настрої в молодіжному середовищі, а активну громадянську позицію молоді і запроваджувати усі потенційні ресурси – міжвідомчу і міжсекторальну взаємодію. Забезпечення координації молодіжної роботи та активного залучення молоді до життя місцевих громад можливе за умови формування молодіжної інфраструктури в об'єднаних територіальних громадах, що передбачає підтримку та розвиток діючих і створення нових молодіжних центрів (на рівні спроможних ОТГ) та запровадження діяльності молодіжних працівників (на рівні сільських та селищних ОТГ). Таким чином, допомогу у формуванні вищезазначених принципів повинен надавати Молодіжний центр, який є регіональним осередком практичної роботи з молоддю та об'єднання суспільно активної молоді.

Напрями роботи такого центру формуються відповідно до потреб і інтересів молоді певного населеного пункту. Перспективні напрями роботи центру такі:

- активізація молодіжної діяльності: створення умов та об'єднання діяльності молодіжних громадських об'єднань, молодіжних рад;
- навчання спеціалістів, які працюють з молоддю, представників громадських організацій та суспільно активної молоді (програма “Молодіжний працівник”);
- інформаційно-методична база молодіжної роботи (яку можна буде рекомендувати працівникам установ та відомств інших сфер діяльності, наприклад, у школи або для центрів соціальних служб);
- організація тематичних гуртків та клубів молодіжної роботи;
- проведення інформаційних кампаній із формування позитивного іміджу молодіжної роботи, залучення молоді.

За результатами Всеукраїнського соціологічного дослідження “Цінності молоді – 2016”, проведеного Центром незалежних соціологічних досліджень “ОМЕГА” на замовлення Міністерства молоді та спорту України у 2016 р., про діяльність молодіжних центрів відомо лише 23,8% опитаної молоді. На думку більшості молоді, молодіжні центри повинні здійснювати, насамперед, інформаційно-консультаційну діяльність (49,8%) [20, 21].

Молодіжний працівник – це спеціаліст, який працює з молоддю та організовує молодіжну роботу в громаді та має відповідний рівень підготовки до такої роботи. Метою діяльності молодіжного працівника є формування регіональної політики та створення умов для всебічної самореалізації молоді в різних сферах суспільного життя, розкриття її потенціалу, захист інтересів та прав молоді [22].

Як зазначено у програмі “Молодіжний працівник”, на підготовку спеціалістів до роботи з молоддю спрямована ця програма, яка є складовою Державної цільової соціальної програми “Молодь України” на 2016 – 2020 роки [23 – 25]. Основне завдання зазначеної вище програми на сьогодні – формування системи неформальної освіти з підготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів, які працюють з молоддю завдяки прийнятому новому Закону “Про освіту”. Оскільки до участі у навчанні залучаються представники державного та громадського секторів, таке поєднання формує командний, міжсекторальний підхід у організації молодіжної роботи на регіональному рівні [26].

Отже, шляхи подолання негативних тенденцій у молодіжному середовищі України, стратегії та засоби, що можуть бути складовою реформування державного управління, повинні включати розробку та сприяння розвитку методів формальної, неформальної та інформальної освіти, створення освітянських організацій та установ для молоді з метою

набуття нею необхідних навиків і компетентностей, стимулювання мобільності та доступу до інформації через створення умов для зацікавленості молоді суспільно-політичними процесами, активного залучення до генерування пропозицій та участі в процесах прийняття рішень. Такий підхід також сприятиме підвищенню іміджу органів державної влади в очах молоді.

Список використаної літератури

1. Коваль Г. В. Розвиток державної молодіжної політики: теорія, методологія, механізми реалізації. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. С. 119.
2. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді. Щорічна доповідь Президенту України, Верховній Раді України про становище молоді в Україні (за підсумками 2015 року) / [редкол. : Жданов І. О., гол. ред. колег., Ярема О. Й., Беляєва І. І. та ін.]. К. : Держ. ін-т сімейної та молодіжної політики, 2016. С. 189.
3. Молодь в умовах становлення незалежної України (1991 – 2011 роки). Щорічна доповідь Президенту України, Верховній Раді України про становище молоді в Україні / [кер. авт. кол. : О. В. Белишев, авт. кол. : С. Ю. Аксьонова, канд. екон. наук; О. Л. Ануфрієва, канд. пед. наук; Є. І. Бородин, д. іст. Наук та ін.]. К. : Держ. ін-т сімейної та молодіжної політики, 2012. С. 136, 137.
4. Аналітичні матеріали ДП “Державного інституту сімейної та молодіжної політики” Міністерства молоді та спорту України. URL : <http://dismp.gov.ua/about/prezentaciya>.
5. Там само.
6. Молодь в умовах становлення незалежної України (1991 – 2011 роки)... С. 136, 137.
7. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді... С. 189.
8. Молодь в умовах становлення незалежної України (1991 – 2011 роки)... С. 136, 137.
9. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді... С. 189.
10. Молодь в умовах становлення незалежної України (1991 – 2011 роки)... С. 136, 137.
11. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді... С. 189.
12. Аналітичні матеріали ДП “Державного інституту сімейної та молодіжної політики”...
13. Там само.
14. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді... С. 189.
15. Аналітичні матеріали ДП “Державного інституту сімейної та молодіжної політики”...
16. Молодь в умовах становлення незалежної України (1991 – 2011 роки)... С. 136, 137.
17. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді... С. 189.
18. Аналітичні матеріали ДП “Державного інституту сімейної та молодіжної політики”...
19. Молодь в умовах становлення незалежної України (1991 – 2011 роки)... С. 136, 137.
20. Там само. С. 136, 137.
21. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді... С. 189.

22. Національно-патріотичне виховання – державний пріоритет національної безпеки. Щорічна доповідь Президенту України, Верховній Раді України про становище молоді в Україні (за підсумками 2014 року) [Текст] / [редкол. : Жданов І. О., гол. ред. кол., Беляєва І. І., Митрофанський С. В. та ін.]. К. : Держ. ін-т сімейної та молодіжної політики, 2015. С. 142, 143.

23. Аналітичні матеріали ДП “Державного інституту сімейної та молодіжної політики”...

24. Національно-патріотичне виховання – державний пріоритет національної безпеки... С. 142, 143.

25. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді... С. 189.

26. Про молодь : Проект закону України № 3621 від 10.12.2015 р. URL : <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=57368&pf35401=368589>.

Стаття надійшла до редакції 28.09.2017

Схвалена до друку редколегією 24.10.2017

M. Obikhod

IMPROVING PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF YOUTH POLICY IMPLEMENTATION IN UKRAINE

The theoretical aspects of formation and implementation of the public youth policy of Ukraine in the context of the European choice are researched. The directions for improvement are considered and the practical recommendations for public and local self-government authorities referring to the legislation and policy on youth issues in Ukraine in the context of implementation of the Association Agreement between Ukraine and the EU are made.

Key words: youth, implementation, association agreement, legislation, public youth policy, local self-government, youth development.